

عنوان مقاله:

تاثیر دروغگویی وانکار رهبران شوروی و آمریکا و تاثیر آن بر کاهش عمر سیاسی و قدرت داخلی و خارجی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم سیاسی، روابط بین الملل و تحول (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مرتضی بابایی فتلی - دانشجو کارشناسی ارشد رشته مدیریت نظارت و بازرسی دانشگاه علوم قضایی تهران

سید صادق هاشمی مهر - دانشجو کارشناسی ارشد رشته مدیریت نظارت و بازرسی دانشگاه علوم قضایی تهران

خلاصه مقاله:

دروغ از آغاز حیات بشر هوشمند عملی زشت و ناروا تلقی می شود اصولاً دروغ معنای واحدی ندارد اما در لغت نامه دهخدا کلمه دروغ اینگونه ترجمه شده است: سخن ناراست، قول ناحق، خلاف حقیقت، مقابل راست و مقابل صدق. دروغ از هر نظر دارای عیب است حال اگر این سخن ناراست از زبان فردی دارای قدرت در راس هرم سیاسی هر کشوری گفته شود آنگاه جلوه ای نو به خود می گیرد در طول تاریخ کم نبوده اند جوامعی که با دروغ و رویای دروغین رهبرانشان به قدرت رساندند و پس از افشای آن ناراستی ها به مرور دریافتند که کلاه گشادی بر سرشان گذاشته شده و آن کلاه نیز انقلاب است. دروغ متعلق به فرد خاصی نیست حتی بهترین افراد نیز توانایی کذاب شدن را دارند و اصلاً دروغ خود نشان دهنده ضعف در مدیریت است چون مدیر آگاه و دلسوز به خوبی می داند ضعف در کجا پنهان شده و می پذیرد که نمی تواند گزینه مناسبی برای اداره جامعه باشد. در این مقاله سعی شده است دروغ و رابطه آن با سقوط رژیم شوروی و همچنین تزلزل مسند امپراتوری آمریکا را بررسی نماییم.

کلمات کلیدی:

دروغگویی رهبران، شوروی، آمریکا، تاثیر دروغ و انکار، عمر سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1256973>

